

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones ab Innocentio XIII. & Benedicto XIII. editas

Luxemburgi, 1740

CCIV. De prohibitione, ne erigantur Mendicantium Conventus in Hispaniis,
nisi cum quibusdam conditionibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74724](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74724)

re, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari. Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Caesarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quocumque quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Ordinibus, Provinciæ, Custodiarum, & Conventuum præfatorum, aliisque etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanens, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXI. Februarii MDCCXXIX. Pontificatus Nostri Anno Quinto.

CGIII. Mandatur publicari Decretum Declarationis Martyrii Ven. Servi Dei Fr. Fidelis a Sigmaringa Ordinis Capuccinorum.

Alia hujus Const. ed. 1729. Mart. 12. P. 5. habetur Beatificatio ejusdem.

Dat. 24. Febr. 1729. An. 5.

BENEDICTUS PAPA XIII.

DECRETUM

Constantinen., seu Curien. Beatificationis, & Canonizationis, sive Declarationis Martyrii Ven. Servi Dei Fr. Fidelis a Sigmaringa Sacerdotis Professi Ordinis S. Francisci Capuccinorum, Primi ex Missionariis Sacræ Congregationis de Propaganda Fide ab Hæreticis in odium Fidei interempti.

Referunt Decretum præd.

§. 1. **H**abita fuit Congregatio Generalis Sacrorum Rituum coram Sanctissimo Domino Nostro Benedicto XIII. die 15. Februarii currentis anni 1729., in qua per Reverendissimum D. Cardinalem Cienfuegos Ponentem, seu Relatorem, ad Instantiam P. Fr. Maximiliani a Wanghena Postulatoris proposita fuit Causa Constantien., seu Curien. Beatificationis, & Canonizationis, sive Declarationis Martyrii Ven. Servi Dei Fr. Fidelis a Sigmaringa Sacerdotis Professi Ordinis S. Francisci Capuccinorum, super Dubio -- *An constet de Martyrio, & Causa Martyrii, necnon de Signis seu Miraculis in casu, de quo agitur* -- In eam autem Sanctitas Sua, auditis tum DD. Consultorum, tum Reverendissimorum Cardinalium Suffragiis, nil tunc decernere, sed Resolutionem differre voluit, ut prius de more tum suis, tum aliorum precibus Cælestis luminis, & auxilii uberiores copiam imploraret. Quibus abunde impletis, infrascripta die Divo Matthiæ Apostolo sacra, postquam in Ecclesia S. Sixti Ordinis Prædicatorum novissime electum Adrentem Episcopum consecrasset, super proposito Dubio sequens Responsum, sive Decretum edidit, videlicet -- *Constare de Martyrio, & Causa Martyrii, necnon de Miraculis, Primo Extinctionis Incendii Arcis Majenfeldæ statim post invocatam*

Primo Decretum constare de Martyrio, necnon de Miraculis.

Servi Dei opem secuta. Quarto subita Sanationis Dextera Mammilla Sororis Cæciliæ Munsingerin ab Inflammatione, & acutis Doloribus. Quinto Instantaneæ Sanationis Oculi infantis Pauli Francisci Papussin. Et Septimo Repentinæ Sanationis Gasparis Stiber a diuturno Dorsi dolore cum lésione motus, tamquam Miraculis tertii generis.

§. 2. Præsensque Beatificationis Ven. Servi Dei Fidelis a Sigmaringa per Literas Apostolicas in forma Brevis cum consuetis Indultis in Basilica Lateranensi quodcumque facienda Decretum expediri, & publicari mandavit. Die XXIV. Februarii MDCCXXIX.

Prohibetur, ne Conventus quorumvis Ordinum Mendicantium denuo erigerentur in Hispaniis intra quinque, aut saltem quatuor Leucas a Conventibus jam erectis Ordinis Minorum.

Hac de re primo actum fuit a Clem. VIII. in Const. ed. 1601. Jul. 11. P. 9. quæ Constitutio confirmata deinde fuit ab aliis Romanis Pontificibus.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Apostolici Officii, quo, auctore Domino, fungimur, sollicitudo Nos admonet, ut paternam Christifidelium, qui e fluctibus sæculi in religiosæ vitæ portum confugerunt, ac in humilitatis, & paupertatis Spiritu Altissimi obsequiis sese sub suavi arctioris regulæ jugo manciparunt, curam gerentes, felici illorum statui, & tranquillitati quantum Nobis ex alto conceditur, consulere satagemus, sicut rerum, locorum, temporum, & personarum qualitatibus maturæ considerationis trutina perpensis in Domino expedire arbitramur.

§. 1. Dudum siquidem felic. rec. Clemens Papa VIII. prædecessor Noster provide considerans in Provincia Carthagenen. Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de observantia nuncupatorum eam Conventuum prædicti Ordinis multitudinem jam existere, ut si alii ibidem de novo erigerentur, illorum Religiosi Christifidelibus oneri admodum forent, & a puritate Regulæ, quam profitebantur, desciscere cogerentur, quo sibi elemosynas ad vitæ sustentationem pararent, his, aliisque rationibus adductus, de voto Congregationis tunc existentium Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ per quosdam suas in simili forma Brevis die 11. Julii 1601. expeditas Literas perpetuo statuit, & ordinavit, ut deinceps intra quinque aut quatuor leucas a Conventibus Provinciæ, & Ordinis prædictorum jam ædificatis nullus Fratrum ejusdem Ordinis Recollectorum, & Discalceatorum etiam nuncupatorum Conventus exmisset. Et subinde ad tollenda gravia dissidia, quæ inter fratres Ordinum Mendicantium in diversis partibus Hispaniarum super fundatione novorum Conventuum non sine maximo regularis disciplinæ detrimento, ac populorum scandalo in dies oriebatur, rec. mem. Alexander VII. pluresque alii Romani Pontifices prædecessores nostri memoratas Clementis Prædecessoris literas, præviis Decretis dictæ Congregationis Cardinalium etiam in contradictorio Judicio emanatis, ne dum ad alias Ordinis præfati in Regnis Hispaniarum Provincias, sed etiam ad omnes Fratres Ordinum Mendicantium hujusmodi per diversas eorum in pari forma Brevis literas extenderent, & ampliarunt, & alias prout in præfatis Clementis, & Alexandri, aliorumque Prædecessorum literis,

quarum

Postea confectum Decretum de Beatificatione, ac mandatum, ut illud publicaretur.

CCIV.

Dat. 7. Martii 1729. An. 5.

Exordium.

A Clemente VIII. hoc idem, quod hac Constitutione sancitur statutum fuit pro Provin. Carthagenen.

Necnon ab Alex. VII. aliisque Pontificibus Literæ Clement. VIII. ampliatæ fuerunt.

quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus, uberius continetur.

Causæ præsentis Constitutionis, frequentes nempe Conventionum erectiones in veterum damnatum.

§. 2. Cum autem, sicut accepimus, processu temporis varia hæc in re ab eadem Congregatione Cardinalium prodierint Decreta quibus præfatas Alexandri, aliorumque Prædecessorum Literas enarratam Clementis Prædecessoris dispositionem, quæ ad Fratres recollectos, & discalceatos hujusmodi limitata fuerat, ad omnes Ordines Mendicantes, ut præfertur, extendentes, & ampliantes, tum servandas fore, tum e contrario aliquot ex eisdem Ordinibus Mendicantibus minime obtare resolutum fuit, licetque plures saluberrimæ Constitutiones certos modum, & formam in fundatione, & erectione novorum Conventuum Regularium omnino observandos præscribentes a Sede Apostolica, & præsertim ab ipso Clemente VIII. ac piæ mem. Urbano VIII. & Innocentio X. Romanis Pontificibus Prædecessoribus itidem nostris fœveraliter promulgata fuerint, quia tamen nonnulli ex Ordinibus Regularibus ab eadem Sede novos ubique locorum Conventus de sola Ordinarii licentia fundandi specialem facultatem sibi concedi obtinuerunt, tot in dictis Regnis Hispaniarum erecti fuerint, ac in dies erigantur novi Conventus, ut fratres antiquorum Conventuum prope necessaria careant sustentatione, ac plerasque lites ad impendendam novorum Conventuum hujusmodi Institutionem coram Locorum Ordinariis, ac dilecto filio nostro, & dictæ Sedis in eisdem Regnis Hispaniarum Nuncio, & forma stabili sustinere cogantur; hæcque incommoda in primis sentiant fratres supradicti Ordinis Minorum sancti Francisci de observantia, utpote qui aliam paupertatem profitentes ob temporum calamitatem, & multipliciter novorum Conventuum hujusmodi passim excessivam necessariam alimoniam vix consequi, minusque præfatarum litium expensas subire valent.

Pontifex lites hac super re pendentes ad se advocat.

§. 3. Hinc est, quod Nos ejusdem Ordinis Fratrum Minorum sancti Francisci de observantia indemnitati, & quieti, simulque antiquorum Conventuum conservationi in dictis Hispaniarum Regnis, quantum cum Domino possimus, salubriter providere cupientes, ac lites, & causas inter eosdem Fratres Minores, & alios Ordinum Mendicantium præfatorum super erectione novorum Conventuum hujusmodi coram Ordinariis locorum, Nuncio præfatis, aliisque Judicibus, & Tribunalibus quibuscumque occasione diversitatis Decretorum a dicta Congregatione Cardinalium emanatorum, seu facultatum novis Conventus prædictos erigendi concessarum, ut præfertur, vel alias quomodolibet exactas, & pendentes (quarum omnium, & singularum statum, & merita, nominaque, & cognomina Judicum, & Colligantium quorumvis etiam speciali mentione dignorum, ac alia etiam de necessitate exprimenda præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & specificatis haberi volumus, Locorum Ordinariis, & Nuncio, aliisque Judicibus, & Tribunalibus hujusmodi harum serie ad Nos advocantes, illasque penitus, omnino extinguentes, motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione Nostris, deque Apostolica potestatis plenitudine, ne ullus in posterum quorumvis Ordinum Mendicantium, etiam ejusmodi Fratrum Minorum de observantia in Regnis Hispaniarum Conventus, sive Domus, aut locus regularis vigore quorumcumque privilegiorum, & facultatum a Romanis Pontificibus prædecessoribus Nostris, seu etiam a Nobis hæcenus concessorum, seu confirmatorum, salva tamen, & firma remanente, quoad Ordinem Fratrum Prædicatorum Literarum nostrarum sub

Prohibitio prædicta super novorum Conventuum erectione.

Exigitur Ordo Prædicat.

plumbo anno Incarnationis Dominicæ 1727. septimo Kalendas Junii Pontificatus nostri anno tertio expeditarum, quibus per præsentibus nullatenus derogare intendimus, forma, & dispositione, aut in vim Decretorum a memorata Congregatione Cardinalium editorum, seu alio quovis prætextu, vel causa, intra quinque, aut saltem quatuor Leucas a Conventibus dicti Ordinis Fratrum Minorum de observantia, seu Recollectorum, Discalceatorum, aliove quocumque nomine nuncupatorum jam erectis, sine speciali, & expressa hujus Sanctæ Sedis licentia de novo erigi, fundari, seu alias quomodolibet institui, vel inceptus, seu incepta perfici, & absolvi possit, & valeat, tenore præsentium statuimus, & prohibemus.

§. 4. Decernentes eadem præsentibus literas, etiam ex eo, quod quicumque etiam specifica, & individua mentione, & expressione digni in præmissis jus, vel interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, neque causæ propter quas præsentibus emanarint sufficienter adductæ, specificatæ, & verificatæ fuerint, aut ex alia quacumque causa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore Juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo unquam tempore de subreptionis, aut obreptionis, aut nullitatis vicio, seu intentionis Nostræ, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, & substantiali defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controversiam vocari, aut ad terminos Juris reduci, seu adversus illas aperiitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque Juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concessio, vel emanato, quempiam in Judicio, & extra illud uti, seu se juvare posse; sed ipsas præsentibus literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective observari: sicque & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & dictæ Sedis Nuncios, & alios quolibet quacumque potestate fungentes, & functiones, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiti debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausula.

700

Derogatoriz.

§. 5. Non obstantibus præmissis, ac quatenus opus sit Nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula de Jure quæsito non tollendo, ac rec. mem. Bonifacii Papæ VIII. similiter prædecessoris Nostri de una, & in Concilio generali edita de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis vigore præsentium in Judicio non trahatur, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quorumcumque Ordinum mendicantium, etiam Juramento, confirmatione Apostolica vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis illis, eorumque superioribus, & personis, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & efficacissimis, & insolitis clausulis, & decretis, in genere, vel in specie, etiam motu, & potestatis plenitudine similibus, aut alias quomodolibet per Nos, & Romanos Pontifices Prædecessores Nostros in contrarium eorumdem præmissorum

concessis, ac etiam pluries confirmatis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium & singulorum tenores, formas, causas, & occasiones præsentibus pro plene, & sufficienter, ac exactissime, & accuratissime expressis, insertis, servatis, & specificatis respective habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expresse, ac plenissime, & amplissime derogamus, & derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides habenda transmissis.

§. 6. Volumus autem, ut earundem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum, & gentium tam in Judicio quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus si forent exhibitæ, vel ostensa.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Anulo Piscatoris die VII. Martii MDCCXXIX. Pontificatus nostri anno V.

CCV.

Declaratur, illos qui a S. R. E. Communione Ecclesiastica separati reperiuntur non esse participes Indulgentiæ Anni Jubilæi, aliarumque spiritualium Gratiarum.

Hoc Jubilæum pro Civitate, & Diocesi Parisiensi indictum fuerat ad hoc Pontifice Const. ed. 1728. Nov. 13. P. 5.

Dat. 8. Mart. 1729. An. 5.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Alias ab hoc eodem Pontifice emanaverunt Literæ in forma Brevis pro Civitate, & Diocesi Parisiensi, indulgentias anni Jubilæi, aliasque spirituales gratias concedentes.

§. I. Nuper Nos attendentes, Christiani- des in Civitate, & Diocesi Parisiensi diversis impedimentis detentos ad hanc Alman Urbem nostram pro cælestibus Theauris Anni Jubilæi a Nobis indicti consequendis accedere non potuisse, & propterea illorum spirituali consolationi, & animæ saluti providere volentes, supplicationibus dilecti Filii nostri Ludovici Antonii S. R. E. Presbyteri Cardinalis de Noailles nuncupati, Metropolitanæ Ecclesiæ Parisiensis ex concessione, & dispensatione Apostolica Præfatis, Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, per alias nostras desuper in simili forma Brevis die 13. Mensis Novembris proxime præteriti expeditas literas, omnibus, & singulis utriusque sexus Christianis Civitatis, & Diocesis hujusmodi vere penitentibus, & confessis, ac sacra Communione resectis, quatuor Ecclesias, vel Cappellas, aut loca Pia per Ordinarium Parisiensem arbitrio suo semel tantum deputandas, per quindecim dies continuos, vel interpolatos, quos pro Personis infirmis, senibus, prægnantibus, virginibus, viduis, & aliis quovis alio legitimo impedimento detentis, ac Capitulis, Congregationibus tam Secularium, quam Regularium, Sodalitatibus, Universitatibus, Confraternitatibus, Ecclesiis vel Cappellis, aut loca pia hujusmodi processionaliter visitantibus, atque ob alias causas prout ipsi Ordinario videretur, ad minorem numerum arbitrio pariter suo reduci posse volumus, devote, & reverenter visitantibus, & ibi quinque Orationem Dominicam, & toties Salutationem Angelicam pro peccatorum suorum remissione, ac Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ ex-

altatione, atque Ecclesiæ necessitatibus pie ad Deum orando recitantibus, ut plenariam ejusdem anni Jubilæi omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem semel tantum consequerentur, perinde ac si quatuor Ecclesias dictæ Almæ Urbis pro consequendo Jubilæo ejusmodi deputatas statutis ad id diebus personaliter visitassent, & alia ad hoc requisita adimplevis- sent; Et ad hunc effectum illis, ut Confessarios, quos prædictus Ordinarius Jubilæi hujusmodi causa in statutis Ecclesiis deputasset, sibi eligere valeret Presbyteros Seculares, vel cujusvis Ordinis Regulares, qui, Confessionibus eorum diligenter auditis, eos, & eorum quemlibet a quibusvis peccatis, criminibus, excessibus, ac delictis etiam quantumcumque gravibus, & enormibus, etiam Sedi Apostolica reservatis, ac in literis, quæ die Cænæ Domini legi consueverunt, contentis, necnon Censuris, & pœnis Ecclesiasticis ad effectum ipsius Jubilæi consequendum tantum, injuncta eis penitentia salutari, absolvere possent; Necnon ut illi, qui forsitan Roman venerant, ac Jubilæum ipsum consecuti erant, denuo etiam illud juxta dictarum literarum nostrarum tenorem consequi possent, auctoritate Apostolica concessimus, & indulgimus. Præterea eidem Ordinario, ut cujusvis Ordinis Monialibus, ac Orphanorum, aliarumque Mulierum in communi viventium Congregationibus ad Jubilæum intra Monasteria, domove suas consequendum conditiones, modum, & tempus præscribere, & denique in præmissis omnibus, & singulis ejus arbitrio facere, ordinare, providere, & quæcumque sibi bene visa remedia adhibere posset, prout animarum saluti expedire judicaret, facultatem tribuimus, & alias prout in literis nostris prædictis, ad bimestre tantum a die illarum publicationis valituris, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus, uberius continetur.

§. 2. Cum autem Nos probe agnoscentes, pastoralem nostram curam, & sollicitudinem in Catholica fidei, sine qua impossibile est placere Deo, unitate atque integritate retinenda, & custodienda præcipue sitam esse, ac propterea licet animo fuerimus maxime alieni, ut illi, qui a S. R. E. communionem Ecclesiasticam separati reperiuntur, Indulgentiæ ejusmodi Anni Jubilæi, aliarumque spiritualium gratiarum in enarratis nostris literis concessarum participes fierent, ac satis superque nostrum erga eos animum occasione alterius Indulgentiæ ad Divinam opem initio Apostolici nostri Regiminis implorandam per Nos indictæ explicaverimus; Nihilominus omnem etiam in præmissis dubitandi occasionem removere, mentemque, & voluntatem nostras certiores reddere volentes, auctoritate Apostolica tenore præsentium declaramus, palamque, & notum facimus nostræ intentionis nullatenus esse, aut fuisse præfatas literas nostras, ac Indulgentiam Anni Jubilæi, gratiasque spirituales præfatas, ac alia in eisdem literis concessa, & contenta quæcumque iis suffragari posse, aut debere, qui per Romanos Pontifices Prædecessores nostros ab eisdem S. R. E. charitate segregati fuerunt, ac cum quibus proinde nulla Nobis, & ipsi Romanæ Ecclesiæ communio Ecclesiastica existit; Quandoquidem Nos Decretis, & Constitutionibus eorumdem Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum adversus illos editis firmissime insistentes, sicuti hæcenus constanter adhæsimus, ac semper benedicente Domino in hæseri sumus, eos, nisi resipuerint, a communis societatis charitate prorsus alienos ab omnibus haberi, ac censeri volumus, & intendimus.

§. 3. Sicque, & non aliter per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causa-

Causa præsentis Constitutionis.

Declaratio prædicta.

Clausula-